Trong chuyến đi vừa rồi có thể con là người may mắn nhất. Đối với tất cả các anh, chị và các em trong đoàn ai cũng có ý nguyện đến Đài Loan và tham gia Pháp Hội, mọi người phải cố gắng rất nhiều để đến được với Pháp Hội. Còn riêng con sự xuất phát ban đầu chỉ là nhận việc được giao và hoàn thành công việc của mình do công ty giao phó. Nhưng thật sự được đồng hành trong chuyến đi này đối với con là một mối nhân duyên thật quý báu vô cùng, được hữu duyên đảnh lễ các Quý Sư Thầy, Quý Sư Cô và gặp được cô Karen, cô Tâm và đồng hành cùng các anh, chị, em trong đoàn.

Làm nghề du lịch đã lâu và trải qua nhiều chuyến đi nhưng vừa rồi là chuyến đi đặc biệt nhất với con, con cảm thấy thật sự ấm áp và xúc động. Con cảm nhận được thế giới vô hình kia không có gì đáng sợ cả, và cảm nhận được sợi dây liên kết tình thân giữa hai thế giới khác nhau thật sự mãnh liệt mặc dù mình chưa hề biết được dung mạo. Khi lời KINH trong buổi lễ Thọ U Minh Giới vang lên mặc dù khác biệt về ngôn ngữ, con chưa hiểu được nội dung nhưng con cảm nhận được sự thiêng liêng tại buổi lễ, những ngày trong chuyến hành trình ấy Tâm con được thanh tịnh, không động niệm và không tạp niệm, sau buổi lễ Thọ U Minh Giới vào chiều ngày thứ hai khi đến Đài Loan, thì trong tâm con luôn vang vọng âm thanh xướng KINH của các Quý Thầy, Quý Cô. Giữa cuộc sống bộn bề như hiện tại để giữ được Tâm không động niệm, không tạp niệm trong vài giờ thôi cũng đã khó, thật quý giá biết bao khi con có được một khoảng thời gian tĩnh tâm trong bốn ngày như thế!

Dương Thị Bảo Trang kính bút